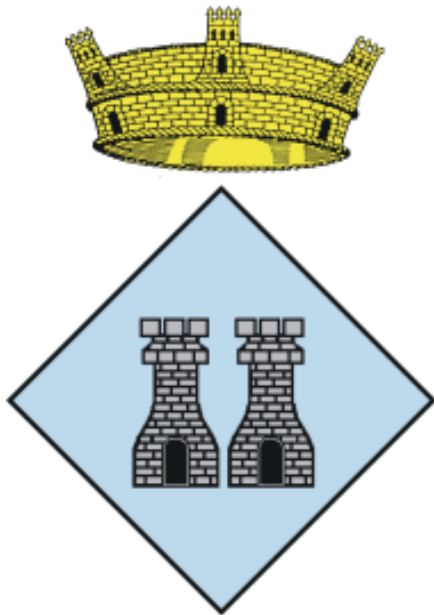

L'ESCUT D'IVORRA

TEXT I FOTOS: FERMÍ MANTECA

El departament de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat, en data 4 de juliol de 2006, va signar una resolució per la qual es dona conformitat a l'adopció de l'escut heràldic del municipi d'Ivorra, que s'organitza de la següent manera: escut caironat d'atzur, dues torres d'argent tancades de sable; per timbre, una corona de poble.

Aquest escut havia estat aprovat oficialment per l'Ajuntament, després de consultar la població que ho va decidir així, ja que tradicionalment havia tingut aquests elements en el seu emblema. També la Secció Històricoarqueològica de l'Institut d'Estudis Catalans va emetre un dictamen favorable sobre l'expedient.

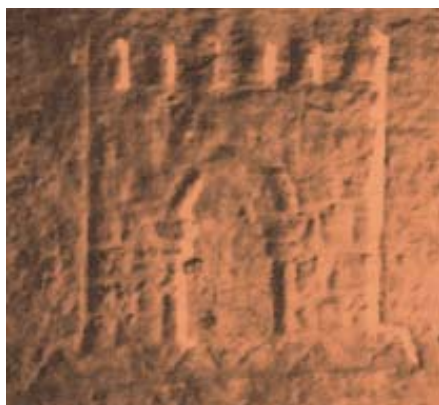
L'origen de la població actual d'Ivorra va ser una torre de guaita i defensa, al voltant de la qual s'anà edificant el poble durant la primera meitat del segle XI, fins que quedà del tot emmurallat amb l'absis de la parròquia de Sant Cugat, consagrada en 1055. El castell quedà també integrat dins la població.

Aquest origen va donar lloc al cognom Satorra que és present en els fogatges a partir de 1497 i, anteriorment, segons els manuals notariais, capítols matrimonials i testaments que es conserven en l'arxiu de la Parròquia d'Ivorra dipositat en l'Arxiu Diocesà de Solsona, ja hi havia famílies que portaven aquest nom.

Segons Pere Costa (en el seu "*Nobiliario Catalan*"), Satorra era una família noble d'Ivorra que en 1317 ja eren cavallers i en descriu l'escut així: "*en camp d'or una torre d'atzur, amb porta i finestres d'or*". En 1472, en Ramon Satorra, que va ser Veguer de la Segarra pel comte de Cardona, va participar en la guerra civil catalana i, un cop acabat el conflicte, va

constituir una fundació "*per donar gràcies a Déu*", construint una capella dedicada a Sant Jordi i Sant Miquel en un lateral de la parròquia de Sant Cugat d'Ivorra, on va ser enterrat en un sarcòfag que encara es conserva i que porta les seves armes.

Per altra banda, molts documents del segle XII i XIII parlen de les Ivorres, referint-se a dos nuclis de població: el més primitiu, al voltant de l'antiga església parroquial dedicada a Santa Maria i el més modern al voltant de la Torre que encara presideix el poble. Igual que les Oluges, de les Ivorres se'n deia l'Ivorra Jussana i l'Ivorra Subirana. No és estrany, doncs, que les dues torres que sempre ha adoptat el municipi com a elements de l'escut heràldic facin referència als dos nuclis de població que calia defensar per igual. Existeix un lloc anomenat "Puigsatorra", molt a prop de l'antic nucli de Santa Maria i del tossal anomenat "de les Forques", que dona idea d'una segona torre que defensaria el nucli de baix.

Sarcòfag d'en Ramon Satorra (s. XV)

El nucli d'Ivorra amb la torre de guaita al mig